

گرامیداشت 8 مارس

تعرضی مهم به رژیم زن ستیز اسلامی!

صفحه ۲

آذر ماجدی

اولویتهای دولت "اعتدال" برای زنان

"همسری" و "مادری"، تقویت "غیرت مردان" و حجاب زنان

صفحه ۵

سیاوش دانشپور

سایز 34

صفحه ۳

شیوا گنجی

مبارزه با فحشاء

از برنامه یک دنیای بهتر
نوشته منصور حکمت

درگیری کارگران معترض پوشاک در کامبوج با نیروهای انتظامی!

کارگران خواهان دو برابر شدن دستمزد
و آزادی ۲۳ تن از رفقاییشان هستند

صفحه ۴

آذر ماجدی

آزادی زن معیار آزادی هر جامعه است!

گرامیداشت 8 مارس تعرضی مهم به رژیم زن ستیز اسلامی!

آذر ماجدی

آرام کردن جنبش آزادی زن و به سازش کشیدن آن با رژیم اسلامی کرده است. هر تعرض رژیم اسلامی به حقوق زنان را به بهانه مقابله با آن، به روزی برای از زیر حمله در بردن اسلام و قرآن بدل کرده اند؛ به اسم دفاع از حقوق زنان، به تظلم خواهی از رهبران از گور برخاسته اسلامی بلند شده اند و کوشیده اند آنانرا بعنوان رهبران جامعه و مردم جا بیاندازند؛ با هر مضحکه انتخاباتی رهبران اسلامی-اصلاح طلب از جمله خاتمی، موسوی - کروبی و اخیرا روحانی را بعنوان رهبران جنبش حقوق زن معرفی کرده اند. لیکن، جناح ملی - اسلامی هم بخت بیشتری از خود رژیم اسلامی نداشته است. جنبش آزادی زن از بنیان با این رژیم و اسلام در تناقض و تضاد است. مردم و بویژه نسل جوان از این رژیم و حکومت مذهبی و اسلامی بیزارند و در کمین سرنگونی آن نشسته اند.

فعالین آزادی زن هر ساله کوشیده اند که به اشکال مختلف ممکن 8 مارس را در ایران گرامی بدارند. با توجه به توازن قوا از سمینارها و جلسات وسیع در سالن های عمومی گرفته تا در مجامع کوچک روز جهانی زن، 8 مارس را گرامی داشته اند. زیرا اهمیت این روز را برای جنبش آزادی زن و جنبش آزادیخواهی عمومی بخوبی می دانند و جایگاه برگزاری آنرا برای پیشروی این جنبش می شناسند. باید کوشید که 8 مارس امسال به یک روز پر جنب و جوش بدل کرد. باید بکوشیم 8 مارس را در شهر خود، در دانشگاه، مدرسه و کارخانه گرامی بداریم. در این روز پرچم آزادیخواهی و برابری طلبی را به اهتزاز درآوریم و رژیم اسلامی را با یک تعرض مهم عقب بنشانیم.*

روز قویتر می شد مقابله کند. حدود 15 سال پیش، رژیم اسلامی در شرایطی که با یک نسل جدید آزادیخواه روبرو می شد، نسلی که از سرکوبهای خونین دهه شصت هیچ خاطره دست اولی نداشت، نسلی که با سنن و قوانین اسلامی احساس تناقض پایه ای می کرد، نسلی که مقابله با آن به جنبش اصلاحات حکومتی و دو خرداد شکل داد، تاکتیک دیگری را آزمایش کرد: هفته زن را طرح نمود. این تاکتیک هم بی نتیجه کنار گذاشته شد. اکنون سالها است که دیگر کسی روز زن اسلامی را یادآور نمی شود. نه تنها رژیم به بی حاصلی این تاکتیکها پی برده است، بلکه همچنین از این هراسان است که هر اشاره ای به روز زن حتی فاطمه زهرايي اش بهانه ای خواهد شد برای اعتراض به قوانین ضد زن اسلامی. در کشوری که جوانان در محرم "حسین پارتي" می گیرند! در عاشورا تظاهرات ضد رژیمی سازمان می دهند و هر روز مقدس دیگر این رژیم را به ضد خود بدل می کنند، روز زن اسلامی دیگر جای خود دارد!

جالب اینجاست که در ایران صرفا رژیم حاکم نکوشیده که یک روز آلترناتیو زن علم کند. بخش زنان جنبش اصلاح طلبی حکومتی، بقول خودشان، "کنشگران حوزه زنان" چند سال پیش کوشید روز 22 خرداد را بعنوان روز ملی زن جا بیاندازند. روز اسلامی شکست خورده بود؛ حال باید روز ملی آزمایش می شد. با آب و تاب جلسه گرفتند و روز 22 خرداد را روز ملی زن در ایران خواندند. اما این روز حتی یکسال هم دوام نیاورد. اکنون این روز نیز بفراموشی سپرده شده است. شعبه زنان اصلاح طلبان حکومتی در دو دهه اخیر تلاشهای بسیاری برای

هشت مارس روز جهانی زن، روز آزادیخواهی و برابری طلبی در راه است. اکنون بیش از یک قرن است که هر ساله در این روز جنبش آزادی زن و جنبش برابری طلبی سوسیالیستی و کارگری خواست خویش برای برابری زن و مرد و آزادی زنان را با صدای رسا اعلام می کنند. طی این قرن دولتهای بورژوازی مختلف کوشیده اند یا با سرکوب تجمعات آزادیخواهان در این روز و یا با اعلام روزهای دیگری بعنوان روز زن خود را از شر این روز و مبارزاتی که حول آن سازمان می یابد، خلاص کنند. اما این تلاشها همواره با مبارزات جنبش آزادیخواهی و برابری طلبی مواجه شده است. اکنون 8 مارس در سراسر جهان بعنوان روز جهانی زن برسمیت شناخته شده است.

رژیم اسلامی در ایران ابتدا از طریق سرکوب و اعلام و اجرای قوانین اسلامی ضد زن کوشید جنبش آزادی زن را عقب بنشاند و تلاش برای برسمیت شناسی 8 مارس را در همان نطفه خفه کند. فرمان حجاب اجباری خمینی در روز 8 مارس (17 اسفند) 1357، کمتر از یکماه پس از قدرتگیری، اولین تلاش برای سرکوب زنان و جنبش حق زن از جانب این رژیم زن ستیز بود. اما جنبش آزادی زن عملا این اقدام را به عکس خود بدل کرد. اعتراض گسترده توده ای به این فرمان به شکل گیری یک جنبش وسیع و رادیکال آزادی زن منجر شد. 8 مارس 1357 زادروز یک جنبش توده ای رادیکال آزادی زن در ایران است.

رژیم ضد زن اسلامی پس از آنکه با اولین موج جنبش اعتراضی حق زن روبرو شد، به تاکتیک شناخته شده تعیین روز دیگری بعنوان روز زن متوسل گردید. تولد فاطمه زهرا را بعنوان روز اسلامی زن برگزید. اما این تاکتیک هم نتوانست با جنبشی که هر

اسلام ضد زن است!

اضافه وزن دارند. کاهش وزن آنها به طرق مختلف حاصل می‌شود که برخی از متداول‌ترین آنها ورزش شدید، استفاده از داروهای ملین و نخوردن است.

علامت آنورکسیا

آنورکسیا نشانه‌های متفاوتی دارد که البته برخی افراد همه را تجربه نمی‌کنند. این نشانه‌ها شامل: وزن بدن که متناسب با سن نباشد، قد و وزن طوری باشد که فرد معمولاً ۱۵ کیلو پائینتر از وزن طبیعی خود باشد. برخی دیگر از نشانه‌های ابتلا به آنورکسیا عبارت است از: عقب افتادن حداقل سه دوره از عادت ماهیانه (در خانم‌ها)، عدم تمایل یا امتناع از غذا خوردن در پیش چشم دیگران، اضطراب، ضعف، شکننده شدن پوست، تنگی نفس، وسواس درباره کالری‌های مصرفی.

فریاد رنج خودم

به عنوان اختتام موضوع جمله‌ای که ایزابل کارو در مصاحبه خود با کمپین ضد لاغری گفته بود را برای خوانندگان عزیز می‌نویسم؛ به امید روزگاری که در هیچ کجای این کره خاکی هیچ مانکنی مبتلا به آنورکسیا نشود.

"لاغری بیش از حد، باعث مرگ می‌شود و لاغری یعنی همه چیز به غیر از زیبایی. من می‌خواستم رنج خودم را فریاد بکشم".

شیوا گنجی،

روزنامه‌نگار و فعال حقوق زنان

و ژست‌های ویژه‌ای نمایش می‌دهد. در دنیای گسترده مدل، نیازی نیست که تمام مانکن‌ها زیبا باشند؛ بلکه اندام آنها در این دنیا بیشتر از زیباییشان مورد توجه می‌باشد.

برای مانکن شدن و ورود به دنیای مانکن‌ها؛ چه شرایطی باید داشت؟

هر کشور دارای استانداردهای مخصوص خود و شرایط خاص خود می‌باشد، اما به عنوان یک استاندارد کلی و جهانی، می‌توان به نظریه انجمن نمایندگی‌های فشن (AMA) اشاره کرد. طبق نظر این انجمن، مانکن‌های زن باید استاندارد حدود ۸۶-۶۱-۸۶ سانتی‌متر (به ترتیب قد بالا تنه، دور کمر و دور ران) را دارا باشند؛ و قد آنها حداقل ۱۷۳ سانتی‌متر باشد. معمولاً قد مورد نیاز برای نمایش‌های فشن بیشتر از این اندازه است. در آخرین نمایش‌های راهرویی فشن اروپا، میانگین قد مدل‌ها ۱۷۹ سانتی‌متر، میانگین وزن آنها ۵۰ کیلوگرم، بالا تنه بین ۸۵ تا ۹۰ سانتی‌متر، دور کمر زیر ۶۲ سانتی‌متر و دور ران زیر ۹۰ سانتی‌متر بود. ابعاد میانگین برای مدل‌های مرد، ۱۸۰ تا ۱۸۸ سانتی‌متر قد و وزنی بین ۶۴ تا ۷۵ کیلوگرم و دور سینه بین ۳۸ تا ۴۲ می‌باشد.

یکی از شایع‌ترین عوارض دنیای مد که مانکن‌ها با این مشکل روبرو می‌شوند و گاه‌ا پیش آمده و منجر به مرگ آنان شده است، مریضی به نام آنورکسیا یا کم‌خوری عصبی است که شخص به آن مبتلا می‌شود.

آنورکسیا یا کم‌خوری چیست؟ و چه عوارضی دارد؟

آنورکسیا (Anorexia) یک اختلال غذایی است که به‌موجب آن افراد به خود گرسنگی می‌دهند. این مشکل معمولاً در افراد جوان در زمان آغاز بلوغ شروع می‌شود. افرادی که از آنورکسیا رنج می‌برند دچار کاهش وزن شدید می‌شوند. این کاهش وزن معمولاً ۱۵ کیلوگرم پایین‌تر از وزن طبیعی فرد می‌باشد. افراد مبتلا به آنورکسیا معمولاً افرادی بسیار لاغر هستند اما تصور می‌کنند که

سایز ۳۴

شیوا گنجی

دنیای مُد، مانکن، مُدیسیت، خوش‌اندام، باربی و... اینها کلمات آشنایی هستند؛ به‌خصوص در میان دختران جوان که همیشه و همه جا، سر و ته حرف‌هایشان را - برای خالی نبودن عریضه - با آنها آغاز و پایان می‌دهند. آنها از پیامدهای مرگباری که پس هر رژیم سخت و طاقت‌فرسای نهفته است خبر ندارند؛ درست مانند خوش‌هیکی و خوش آب و گلی‌ای که دنبالش هستند تصور ناروشن و مه‌آلودی از اندام ایده‌آل در ذهنشان دارند. آنها برای رسیدن به "سایز ۳۴" هر جفایی را به نام رژیم لاغری و زیبایی بر تن‌هایشان روا می‌دارند. این هم و غم رژیم‌های گونه‌گون تنها مختص دختران جوان نیست؛ همین چند روز پیش‌تر داستان زندگی "ایزابل کارو" مانکن فرانسوی را به صورت اتفاقی خواندم. در خبر آمده بود که سرنوشت تلخی از رژیم‌های لاغری رنگ به رنگ، گریبانش را گرفته است.

اعتبار مُد و دنیای مُد در چند دهه اخیر در دنیا، روزبه‌روز رو به پیشرفت بوده است و دارای جایگاه خاصی در بین مردم، مخصوصاً جوانان و به صورت ویژه نیز در میان دختران نوجوان می‌باشد. در پشت پرده این دنیای پر اعتبار و رنگارنگ، هزاران راز سر به مهر توام با خطر نهفته است.

برخی از رهگذر ارایه طرح‌ها و شیوه‌های نو، برای خود شغل پردرآمدی در میان دیگر مشاغل پرسود جهان سرمایه‌داری بر ساخته‌اند. میلیون‌ها نوجوان و جوان در میان دختران، مشتری‌های پر و پا قرص این جهان به‌روز هستند. مانکن کیست و چه شرایطی دارد؟ مصائب رسیدن به "سایز ۳۴" چیست؟ با هم می‌خوانیم.

مانکن کیست و چه کاری انجام می‌دهد؟

مانکن به کسی گفته می‌شود که مدل‌های هنری، فشن و آگهی‌های تبلیغاتی را با حالت

درگیری کارگران معترض پوشاک در کامبوج با نیروهای انتظامی!

کارگران خواهان دو برابر شدن دستمزد و آزادی ۲۳ تن از رفقاییشان هستند

آثر ماجدی

و بشردوستانه در سطح بین المللی طرح شده است. برخی شرکت های مولتی نشنال وعده هایی در این رابطه طرح کردند. اما تاکنون عملا هیچ بهبودی در وضعیت این کارگران ایجاد نشده است.

سازمان آزادی زن پس از فاجعه ریزش ساختمان کارخانه پوشاک در بنگلادش نزدیک به یکسال گذشته کمپینی برای بهبود شرایط کارگران این صنعت در سطح جهان سازمان داده است. از این کمپین حمایت کنید! در تلاش سازمان آزادی زن برای لغو شرایط شبه برده داری در صنعت پوشاک سهیم شوید! به صفحه ما در فیس بوک بپیوندید!

Stop the Slaughter of Textile Workers!

صدور دمکراسی!

به لطف تهاجم میلیتاریستی و سر کار آوردن نیروهای متفرقه اسلامی در لیبی اجرای قوانین شریعه تصویب شد!

چند صد نفر از کارگران پوشاک و فعالین اتحادیه ای امروز یکشنبه ۲۶ ژانویه در شهر پنوم پن پایتخت کامبوج برای افزایش دستمزد و اعتراض به ادامه اسارت ۲۳ کارگر پوشاک در زندان دست به تظاهرات زدند. بمحض تجمع معترضین در پارک "دموکراسی" پلیس و نیروهای انتظامی به آنها حمله ور شدند که به درگیری میان معترضین و نیروهای انتظامی منجر شد. معترضین با پرتاب سنگ، بطری آب و چوب بسوی نیروهای انتظامی بدفاع از خود پرداختند. طبق گزارش آژانس فرانس پرس، ۱۰ نفر از دو طرف مجروح شدند. یکی از رهبران کارگری اعلام کرد که آنها به مبارزات خویش برای آزادی کارگران زندانی ادامه خواهند داد.

دولت هر گونه تظاهرات و اعتراض را آنارشسیم خوانده و ممنوع اعلام کرده است. در روزهای دوم و سوم ژانویه صدها کارگر پوشاک در شهر پنوم پن با خواست دو برابر شدن حداقل دستمزد (\$۱۶۰) دست به تظاهرات زدند. پلیس به تظاهر کنندگان تیراندازی کرد. طبق گزارش خبرگزاریها حداقل ۴ نفر در اثر تیراندازی پلیس کشته شدند. نیروهای انتظامی ۲۳ نفر از کارگران را دستگیر کرده اند که هنوز در زندان بسر می برند.

حدود نیم میلیون کارگر در صنعت پوشاک که منبع کلیدی درآمد کشور از طریق صادرات و منبع مالی اصلی دولت و سرمایه داران است بکار مشغولند. شرکتهای بین المللی "گپ" و NIKE از جمله سفارش دهندگان لباس به کارخانه های پوشاک کامبوج هستند. کارگران این بخش عمدتاً زنان جوانی هستند که از روستاها و شهرهای کوچک برای یافتن کار به پایتخت آمده اند و منبع اصلی تامین معاش خانواده هایشان هستند. دستمزد کنونی کارگران حتی حداقل معاش آنها را نیز تامین نمی کند.

بدنبال فجاج آتش سوزی و ریزش ساختمان در چند سال اخیر در این صنعت، بویژه در بنگلادش که آخرین آن به کشته شدن بیش از هزار کارگر انجامید، شرایط شبه برده داری کار در این صنعت در رسانه های مختلف بین المللی انعکاس یافته است و خواست بهبود شرایط کارگران از طریق سازمانهای کارگری

حقوق زن نه شرقی است نه غربی، جهانی است!

اولویتهای دولت "اعتدال" برای زنان

"همسری" و "مادری"، تقویت "غیرت مردان" و حجاب زنان

سیاوش دانشپور

"کار در خانه به روش سنتی کارهای دست، بافتنی، خیاطی و... یا به شیوه مدرن کار با کامپیوتر، تایپ، طراحی سایت، تدریس مجازی و... کارهایی هستند که امروزه موقعیت انجام آن در منزل فراهم شده است. زنان در کنار اینکه خانه را به عنوان یک سنگر و پایگاه نگاه می دارند، برای حفظ اقتصاد جامعه باید نگاه جدی به خانه داشته باشند." بارک الله! واقعا این حاج خانم دست خود خامنه ای و روحانی را از پشت بسته است!

حاج خانم "پژوهشگر علوم قرآنی" حرفهای عجیب و غریب دیگری هم میزند. مثل اینکه هر خانواده تلاش کند با اعضای فامیل "معامله پایاپای" داشته باشد! پیشنهاد میکند همه امور را در همان فامیل و خانواده بجای جامعه پیش ببرند و مثلا: "یک NGO تشکیل دهند، برای مثال یکی وکیل خانوادگی، دیگری پزشک خانوادگی یا مشاور خانوادگی و...!" این خانم فکر میکند مردم در عهد بوق زندگی میکنند و میشود اقتصاد و امور اجتماعی و حقوقی و پزشکی و غیره را طایفه ای پیش برد و "معامله پایاپای" فامیلی داشت!

حاج خانم دانشمند البته به اینها رضایت نمیدهد و میخواهد زنان راسا در سنگر خانه در "جنگ نرم" علیه دشمن هم شرکت کنند. یعنی خودشان علیه دیگر اعضای خانواده یا فرزندانشان نقش گروه های اوباش خیابانی را ایفا کنند تا "کیان خانواده" توسط دشمن تهدید نشود.

این چرندیات سرهم میشود که نهایتا گفته شود امر وزارت زنان که قرار است ایجاد شود چیزی جز

و در جامعه بودن اولویت زنان است و نه خانه داری و همسرداری؟ چرا آمار طلاق مثل تورم اقتصادی هر روز بالا میرود؟ نمیدانند در جامعه چه خبر است و مردم چطور زندگی میکنند؟ میدانند و مشکل اش همین هاست.

این "پژوهشگر" مرتجع ضد زن البته به اینها قناعت نمیکند و وظایف اقتصادی در خانواده را هم برای زنان لیست میکند. میفرمایند:

"زن می تواند در مقوله اقتصاد مقاومتی نقش فعالی را ایفا کند... برای مثال زن می تواند در خانه بسیاری از فعالیت های اقتصادی را برعهده بگیرد و یا زمینه ساز شکوفایی اقتصادی باشد هم به لحاظ الگوی مصرف و هم تربیت و اصلاح الگوی مصرف".

واقعا باید به این خانم یک جایزه اسکار اقتصاد اسلامی بدهند! شعار "اقتصاد مقاومتی" خامنه ای طرح نشده شکست خورد و توافقات ژنو و تلاش برای تخفیف وضعیت فلاکتبار اقتصادی جمهوری اسلامی مهر این شکست است. شعاری که قرار بود در مقابل فشارهای تحریم اقتصادی و کمبودهای اقتصادی بایستد. حالا این خانم با "یافتن یافتیم" به زنان و خانواده های محروم میگوید که مضاف به کشتی گرفتن هر روزه با غول فقر، زنان باید سیاست اعمال ریاضت اقتصادی در خانواده را راسا بعهده بگیرند و با ترویج قناعت و تحمل گرسنگی بیشتر به "اصلاح الگوی مصرف" رو بیاورند! توصیه میکند که زنان مضاف بر "همسر داری" و "آشپزی" و "مادری" باید در خانه به کار اقتصادی رویاوارند. این متفکر اقتصادی میفرماید:

خانم "دکتر مریم حاج عبدالباقی" که با عنوان "پژوهشگر علوم قرآنی" در سایت روحانی نیوز معرفی شده است، اولویتهای مسایل زنان در دولت روحانی را برشمرده است. از این فعالا میگذریم که قرآن چطور به "علم" تبدیل شد و این حاج خانم هم پژوهشگر آن.

روحانی در وعده های انتخاباتی اش از جمله بر تشکیل وزارت زنان تاکید کرد. بدنبال این وعده روحانی، حاج خانمهای حکومتی که از مقام خود ناراضی هستند و میخواهند در "سطوح مدیریتی" حافظ جمهوری اسلامی و نظام آپارتاید باشند، خود را برای ریاست پست های وزارتخانه موعود آماده میکنند. مریم حاج عبدالباقی "فعال و پژوهشگر علوم قرآنی"؟! کار این وزارتخانه هنوز تاسیس نشده را اینگونه تشریح کرده است:

"در صورتی که وزارتخانه ویژه امور مسایل زنان ایجاد شود، باید بر این مسئله اذعان داشته باشد که زنان با پذیرفتن هرکدام از مناسبات اجتماعی نباید خدشه ای به نقش همسری و مادریشان وارد شود".

این خانم حزب الهی که میدانند در ایران چه خبر است و حتی توحش آپارتاید ضد زن نتوانسته زنان را در کنج خانه نگهدارد و به آشپزخانه و "مادری" کردن محدود کند، میدانند که علیرغم محدودیتهای شدید و سرکوب مستمر هر روز زنان خود را به جمهوری اسلامی تحمیل میکنند، بدتر از حاج آقاهای ضد زن میگوید اجرای به نحو احسن وظیفه "مادری" و "همسر داری" تنها راه بالابردن "توانایی زن" در جامعه است! ایشان یا متوجه نیست و یا خود را به نفهمی میزند که چرا سن ازدواج در ایران هر روز بالاتر میرود؟ چرا ترجیح بسیاری از زنان زندگی مستقل اقتصادی است و تن به مناسبات سنتی نمیدهند؟ چرا تحصیل و کار

اولویتهای دولت "اعتدال" برای زنان

"همسری" و "مادری"، تقویت "غیرت

مردان" و حجاب زنان ...

مبارزه با فحشاء

از یک دنیای بهتر نوشته منصور حکمت

- مبارزه فعال با فحشاء از طریق از میان بردن زمینه های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی آن و مقابله قاطع با شبکه های سازماندهی فحشاء، دلالان، واسطگان و باج خورها.
- ممنوعیت اکید هر نوع سازماندهی فحشاء، دلالی، واسطگی و بهره کشی از افرادی که مبادرت به تن فروشی میکنند.
- غیر جنایی کردن زندگی و کار افرادی که دست به تن فروشی میزنند. کمک به بازیابی حرمت اجتماعی و احترام به نفس آنها و کوتاه کردن دست شبکه ها و باندهای جنایتکار از زندگی آنها از طریق:
- رفع ممنوعیت فروش سکس بعنوان یک شغل فردی و حمایت قانون و نهادهای انتظامی از این افراد در مقابل شبکه ها و باندهای گانگستری، باج خورها و اوباش.
- صدور جواز کسب برای افرادی که بعنوان یک شغل فردی مبادرت به تن فروشی میکنند، مصون داشتن شخصیت و حیثیت آنها بعنوان شهروندان محترم جامعه و کمک به سازمانیابی آنها در سازمان صنفی خویش.
- ارائه رایگان خدمات پزشکی ویژه پیشگیرانه و درمانی برای مصون داشتن این افراد از بیماری ها و صدمات ناشی از مبادرت به این حرفه.
- کار آگاهگرانه، ترغیب و مساعدت های عملی نهادهای مسئول دولتی به افراد تن فروش در کناره گیری از این حرفه، کسب مهارت و آموزش لازم برای اشتغال در بخش های دیگر جامعه.

بعده گرفتن نقش لات و لمپن های اسلامی و سرکوبگر خیابانی برای کنترل زنان نیست. میگوید در جامعه "امنیت زنان" دو بعد دارد که باید تقویت شود. این دو بعد اینهاست: "یکی غیرت اجتماعی (غیرت مردان) و دیگری حیا و عفاف و حجاب زنان!" ناله سر میدهد که در این دو بعد ضعیف هستند. یعنی نه مردان رفتار آخوندها و حاج آقاها را دارند و نه زنان اهمیتی به حجاب و عفاف میدهند و لذا باید این دو بعد "تقویت" شود.

واقعا انسان از این همه تاجر انگشت بدهان میشود. اما آنچه این حاج خانم میگوید و قرار است دولت روحانی آنرا متحقق کند، چیزی جز سیاست حکومت آپارتاید اسلامی از ابتدا تاکنون نبوده و شکست همین سیاستهاست که موجب آه و ناله ایشان و "وا اسلامی" خیل آخوندهای شده است. من تردید دارم که این خانم جرات کند در خیابان و یا دانشگاهی و جایی عمومی از این حرفها بزند و توسط مردم هو نشود یا حجابش را از سرش نکشند! انگار زمان ۱۴۰۰ سال عقب برگشته و یکی از قبیله قریش را آورده اند در دنیای قرن بیست و یکم ایران حرف میزند. ایشان البته حکومتی است و "پژوهشگر علوم قرآنی" و از این "علم" نباید انتظار داشت چیز دیگری بجز این ترهاتی که این خانم میگوید درآید. خوب است فمینیست های اسلامی، خانم هایی که "جنبش مطالباتی" راه انداختند، امثال سهیلا وحدتی و کسانی که با نوشتن نامه سرگشاده چشم به روحانی برای "احقاق حقوق زن" دوخته اند، حرفهای این حاج خانم را در اتاقشان بعنوان جوهر دولت "اعتدال و امید" قاپ کنند.

ارتجاع اسلامی ضد زن در ایران دارد نفسهای آخرش را میکشد و این زجه های مردانه-آخوندی- اسلامی برای به کنج منزل راندن زنان و تبلیغ عقاید کثیف مردسالار و ضد زن جانی در میان اکثریت عظیم جامعه ندارد. اینها هستند چون هنوز جمهوری اسلامی هست. این تبلیغات را البته هیچ انسان معمولی و پا رو زمین جدی نمیگیرد. روزی که مهارهای قدرت شل شود، این خانم و شرکا جزو اولین کسانی خواهند بود که "سنگر خانه" را رها کرده و با دزدبهای نجومی شان عازم کشورهای "غیر اسلامی" خواهند شد.

کار شما فی الحال تمام شده است. این ضجه ها بیانگر اینست که جنبش آزادی زن در زمین اسلام شکست تان داده است. آه و ناله های شما قابل درک است هر چند که به بهانه بحث وزارت زن برای هزارمین بار طرح شود. *

26-01-2014

تقابل با اسلام سیاسی یک جبهه مهم جنبش آزادی زن است!

زن و سرمایه داری

نفس ستمکشی و فرودستی زن اختراع سرمایه داری نیست. اما سرمایه داری این میراث نفرت انگیز تاریخ پیشین را تکامل بخشیده و به یک رکن مناسبات اقتصادی و اجتماعی معاصر بدل کرده است. ریشه نابرابری و بی حقوقی امروز زن، نه در افکار کهنه و میراث فکری و فرهنگی نظام ها و جوامع منقرض شده و پیامبران و مذاهب عصر جاهلیت، بلکه در جامعه سرمایه داری صنعتی و مدرن امروز نهفته است. نظامی که به تقسیم جنسی انسان ها در قلمرو تولید به عنوان یک عامل مهم اقتصادی و سیاسی در تضمین سودآوری سرمایه مینگرد. ایجاد انعطاف پذیری نیروی کار در اشتغال و اخراج، ایجاد شکاف و رقابت و کشمکش درونی در اردوی مردم کارگر، تضمین وجود بخش های محروم تر در خود طبقه کارگر که پائین نگاهداشتن سطح زندگی کل طبقه را مقدر میسازد و بالاخره مخدوش کردن خودآگاهی انسانی و طبقاتی بشریت کارگر و دوام بخشیدن به آراء و افکار و تعصبات کهنه و پوسیده و فلج کننده، برکات ستمکشی زن برای سرمایه داری مدرن معاصر و از ارکان انباشت سرمایه در دنیای امروز است.

اعم از اینکه سرمایه داری ذاتا و بطور کلی با برابری زن خوانایی داشته باشد یا خیر، سرمایه داری انتهای قرن بیستم بطور مشخص خود را بر این نابرابری بنا کرده است و به سادگی و بدون مقاومت سرسختانه و قهرآمیز از آن عقب نمی نشیند.

تلویزیون آزادی زن

هر یکشنبه ساعت ۳۰، ۱۸ بوقت تهران از شبکه هات برد

کانال: KMTV مگاهرتز: 11642 سیمبل ریت: 27500

تلویزیون مدوسا

روزهای جمعه ها از ساعت 2 تا 3 بعدازظهر به وقت اروپای مرکزی

KMTV مگاهرتز: 11642 سیمبل ریت: 27500

آزادی زن

نشریه سازمان آزادی زن

www.azadizan.net

سردبیر: آذر ماجدی

majedi.azar@gmail.com

هینت تحریریه:

آذر ماجدی، مریم کوشا، سیاوش دانشور

پیش به سوی آزادی زن!

جمع های آزادی زن را تشکیل دهید!

با ما ارتباط بگیرید.

نشریه آزادی زن را بخوانید، تکثیر و توزیع کنید.

شعارهای سازمان آزادی زن را تبلیغ کنید و شعارنویسی کنید.

اخبار مبارزات و گزارش وضعیت زنان را برای ما سریعاً ارسال کنید.

جمع های خود را گسترش دهید.

از طریق نشریه آزادی زن تشکیل جمع خود را اعلام کنید.

در مبارزات و اعتراضات مردم با شعارهای آزادی زن، زنده باد آزادی و برابری، مرگ بر حجاب اجباری، آبارتاید جنسی لغو

باید گردد شرکت کنید.

دوستان و آشنایان را به بوستن به سازمان آزادی زن تشویق کنید.

برابری کامل و بیقید و شرط زن و مرد!

اطلاعیه اول درباره برگزاری کنفرانس بین المللی آزادی و برابری زنان مذهب و سکولاریسم

سازمان آزادی زن با همکاری ابتکار فمینیستی اروپا روز اول مارس ۲۰۱۴، بمنظور بزرگداشت ۸ مارس روز جهانی زن، یک کنفرانس بین المللی در شهر گوتنبرگ سوئد برگزار می کند. تم این کنفرانس آزادی و برابری زنان و نقش مذهب و سکولاریسم است. این کنفرانس بویژه بر موقعیت زنان و جنبش آزادی زن در خاورمیانه تمرکز می کند. خیزش های اخیر توده ای، رشد و پیشروی جنبش اسلامی، بقدرت رسیدن جریانات اسلامی در تونس، مصر و لیبی و رود رویی جنبش آزادی زن با جنبش اسلامی در منطقه، خیزش مردم ترکیه و تلاش برای بزیر کشیدن دولت اسلامی اردوغان، جنگ داخلی در سوریه و نقش فعال جریانات اسلامی در میان نیروهای اپوزیسیون سوریه و همچنین اعتراضات میلیونی در مصر علیه دولت اخوان المسلمین که بدخالت ارتش و برکناری دولت مرسی منجر شد، همه بر یک تنش عظیم میان جنبش آزادیخواهی و برابری طلبی و جنبش اسلامی دلالت می کند.

پشتیبانی و حمایت فعال غرب در راس آن آمریکا از جریانات اسلامی در منطقه نیز بیانگر آنست که علیرغم تمام تروریک تروریسم دولتی علیه تروریسم اسلامی، چگونه این دو تروریسم در مقابل جنبش آزادی مردم منطقه دست در دست هم می نهند. اما مقاومت مردم، قدرتمایی جنبش های آزادی زن، سکولار و کارگری در مقابل جریان اسلامی یک نقطه امید درخشان در تحولات منطقه است. بنظر می رسد که مردم منطقه و جنبش آزادی زن از تاریخ و تجربه ایران و موقعیت و جنبش آزادی زن در ایران آموخته اند.

سازمان آزادی زن در متن مبارزه و تلاشهای قاطع و دائمی خود برای آزادی و برابری زنان، علیه اسلام سیاسی و نقش مخرب و ارتجاعی مذهب تاکنون چندین کنفرانس بین المللی بسیار موفق برگزار نموده است. در این کنفرانسها فعالین جنبش آزادی زن از کشورهای مصر، افغانستان، ایران، الجزایر، فلسطین، اسرائیل، گرجستان و کشورهای اروپایی شرکت کرده اند و یکصدا از آزادی و برابری زن و نقش مهم سکولاریسم در این رابطه دفاع کرده اند. امسال نیز در تداوم این سنت کنفرانس دیگری با شرکت فعالینی از منطقه، از جمله ترکیه، سوریه، مصر، ایران و همچنین اروپا برگزار خواهیم کرد.

از هم اکنون کلیه علاقمندان را به شرکت در این کنفرانس مهم دعوت میکنیم. جزئیات بیشتر و نام سخنرانان در اطلاعیه های بعدی بااطلاع عموم خواهد رسید. اما از شما میخواهیم که تاریخ و محل این کنفرانس را از هم اکنون در تقویم هایتان بنویسید.

تاریخ:

شنبه اول مارس ۲۰۱۴

محل:

شهر گوتنبرگ، سوئد

سازمان آزادی زن
۸ دسامبر ۲۰۱۴

به سازمان آزادی زن پیوندید!